

autoriseret af Kirkeministeriet, saa er det ikke rigtig. Thi Et er, at Kirkeministeren siger, at det er interessant at faae Bogen, og derfor understøtter dens Udgivelse, men et Andet er, at den autoriseres, og Kirkeministeren har ikke dermed, at han har understøttet Bogen, sagt, at det er rigtig, hvad Bogen indeholder. Jeg mener, at den Del af Bogen, som det ærede Medlem refererede som Noget, der skulde gjælde for den danske Folkekirke, passer ikke. Det maa jeg sige aldeles bestemt, og Kirkeministeren har ikke sagt, at det passer, fordi han har understøttet Bogen. Det er to meget forskellige Ting. Der kan meget godt skrives en interessant Bog, og denne kan ogsaa blive understøttet, for at den kan komme ud, uden at man derfor skal sige Ja og Amen til, hvad der staar i Bogen, og saaledes mener jeg, at Kirkeministeren forholder sig til det nye Skrift af Landsstingsmanden det Skrift, som kalder sig den danske Kirkeret.

B. Solm: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) kunde have sparet sig sit Svar, hvis han havde tænkt over, hvad jeg sagde. Det var ham, der begyndte at omtale Udvalget, dets hele Standpunkt og Virksomhed — det vil han kunne se af Tidenden, naar den foreligger — og naar han begyndte derpaa, saa maatte det ogsaa være mig tilladt at gøre Bemærkninger derimod. Jeg sagde ikke Andet end, at naar vi nu havde hørt det ærede Medlem udtale sig om sit Standpunkt ligeoverfor Lovforslaget i dets tidligere Skikkelse og vidste, at han var Formand for Udvalget, kunde man tænke sig til, hvorledes det forholdt sig med, at Forslaget ikke var kommet her ned i Thinget. Det er vel en gammel bekendt Sag, at en Formand for et Udvalg kan, naar han interesserer sig mere eller mindre for en Sag, gøre Meget for at fremme den eller for ikke at fremme den. Jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem som Udvalgets Formand har lagt Hindringer i Veien for Lovforslaget, men han har selv begyndt at omtale Udvalgets Virksomhed og Stilling overfor Forslaget, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at det ikke kan nytte at tage det fornærmeligt op, at vi Andre da ogsaa tale om Udvalgets Stilling til Sagen; det maa vi lige saa godt have Lov til som han.

S. Jensen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem fra Svendborg, at han har taget fejl. Min Kilde: Professor Møgen og cand. Thim, have Ret, naar de regne den hellige Skrift med til Hovedbestændelses-

skrifterne i den danske Folkekirke ifølge Danske Lov 2—1. Foraaendit disse ansete Forfattere skulde have taget fejl, har jeg ogsaa gjort det, men det vilde forekomme mig høist bekynderligt, om det ærede Medlem havde Ret, da alle de andre Bestændelseskrifter ere uledede og deriverede af de oprindelige, hvorfor ogsaa disse Forfattere sige, at i Mod sætning til den hellige Skrift ere andre Bestændelseskrifter en menneskelig Affattelse af den kristelige Troes Indhold efter vedkommende Kirkes Opfattelse. Jeg maa derfor have anderledes paalidelige Beviser. Jeg har meget stor Tro til det ærede Medlems religiøse Sindsigt i det Hele, men hvad det rent Kirkeretlige angaar, holder jeg mig til Professor Møgen.

Thorup: Det er kun den korte Bemærkning, at jeg er glad for, at det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) har givet mig det Skudsmaal, at jeg har fremstændt Sagen i Udvalget. Det sætter jeg mere Pris paa end det ærede Medlem for København 5te Valgkreds's Skudsmaal, idet det navnlig var for hans Skyld, at vi standsede Sagen første Aar, og at den ikke kom videre frem.

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) har Ordet for en kort Bemærkning.

Tang: Det undrede mig at høre, at det ærede Medlem fra Middelfart (S. Jensen) holder sig til Professor Møgen med Hensyn til, hvad der høres til for at være Medlem af Folkekirken. Dertil hører altsaa ogsaa efter den Bog, han beraaber sig paa: „Du maa ikke spise Aal“. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem fra Middelfart ikke spiser Aal. Dertil hører ogsaa, at det ærede Medlem ikke maa spise Svineteg. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem er enig med den Mand, der har skrevet denne Kirkeret, og jeg kan heller ikke tro, at denne har ment det, saaledes som hans Referent meddeler det; men selv om han mener det, tror jeg ikke, at den ærede Justitsminister vil sige: Det er Kirkeret, det, der staar i den Bog, og som det ærede Medlem beraaber sig paa, og jeg tror heller ikke, at den ærede Kirkeminister vil sige, at det er folkekirkelig Statsret, at man nu ikke længere maa spise Aal eller Flæsk. Derfor tror jeg heller ikke, at det er det ærede Medlem fra Middelfarts Mening, at ville paadutte Justitsministeren og Kultusministeren, at de skulde dele de